

WARUNKI ATESTACJI KURSÓW PSYCHOTERAPII

Kursy przygotowujące do uzyskania Certyfikatu Psychoterapeuty Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego powinny zawierać wszystkie elementy wykształcenia, pozwalające uzyskać umiejętności i wiedzę wymagane przez procedurę certyfikacyjną i warunkujące kompetentne wykonywanie wszelkich świadczeń psychoterapeutycznych, w tym także refundowanych przez NFZ. Poza wiedzą teoretyczną powinny zapewnić możliwość uzyskania doświadczenia klinicznego – najlepiej w instytucji psychoterapeutycznej, w której zatrudniany jest Autor programu. Program kursu powinien też zapewniać możliwość zdobywania wiedzy o sobie i swoim funkcjonowaniu („terapii własnej”) oraz superwizję pierwszych psychoterapii.

Osoba zgłaszająca do atestacji kurs psychoterapii i odpowiadająca za jego realizację (kierownik kursu), powinna:

- być certyfikowanym superwizorem psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego;
- wskazać ośrodek stosujący psychoterapię, mający być bazą szkolenia oraz
- zorganizować zespół szkolący spośród swoich współpracowników, liczbowo adekwatny do ilości uczestników kształcenia (nie mniej niż 2 superwizorów psychoterapii i 3 psychoterapeutów certyfikowanych przez PTP).

Tylko niektóre elementy programu, wymagające szczególnych kompetencji, mogą być realizowane przez osoby nie będące certyfikowanymi psychoterapeutami.

Program kursu powinien obejmować w ciągu co najmniej 4 lat przynajmniej 670 godzin kształcenia, w tym 530 godzin w zakresie niżej wymienionych obszarów obligatoryjnego kształcenia teoretycznego i umiejętności („kanon”). Ponadto, kurs powinien zapewniać możliwość uzupełnienia przez lekarzy podstaw wiedzy psychologicznej, przez psychologów podstaw wiedzy medycznej, a przez osoby o innym wykształceniu w obu tych zakresach, w wymiarze co najmniej 50 godzin. O konieczności uczestniczenia w tych zajęciach decyduje wcześniejsze wykształcenie osoby szkolonej.

Przedmiotem pozostałych 90 godzin kształcenia teoretycznego i umiejętności może być dowolny zakres psychoterapii o uzasadnionej naukowo użyteczności.

Ponadto program kursu powinien zapewniać możliwość poznawania własnych sposobów przeżywania i zmienianie siebie („trening własny”) Trening ten może być realizowany przez certyfikowanych psychoterapeutów w systemie indywidualnym i grupowym, na zgrupowaniach treningowo-dydaktycznych i w innych formach, powinien trwać co najmniej 250 godzin.

Kurs ma zapewniać możliwość superwizji pierwszych doświadczeń prowadzenia psychoterapii indywidualnej, grupowej, terapii rodzin i par (najpóźniej w trzecim i czwartym roku kształcenia), z pacjentami z różnymi rozpoznaniem i w różnych okresach życia, przez co najmniej 150 godzin.

Kierownik kursu jest odpowiedzialny za organizację i poziom merytoryczny łącznie 1070 godzin kształcenia, wymaganego do uzyskania certyfikatu psychoterapeuty PTP (670g kształcenia teoretycznego i umiejętności, „trening własny” i superwizja). Pozostałe godziny obowiązującego do certyfikatu minimum wykształcenia można uzyskać w trybie stażu w atestowanych ośrodkach (minimum 360 godzin). Kurs powinien zapewniać możliwość kierowania na staże do ośrodków, atestowanych przez PTP.

Na obligatoryjne minimum 260 godzin kształcenia w zakresie wiedzy teoretycznej składają się:

1. Postępy psychopatologii, w szczególności wiedzę o zaburzeniach występujących u dzieci i młodzieży; wybrane elementy wiedzy o osobowości i rozwoju człowieka oraz inne elementy wiedzy psychologicznej, socjologicznej i z zakresu antropologii kulturowej użyteczne w rozumieniu procesów psychicznych - w wymiarze co najmniej 30 godzin;
2. Specyfika diagnozy psychoterapeutycznej – min. 10 godzin;
3. Główne kierunki w psychoterapii – podejście poznawczo-behawioralne, podejście psychodynamiczne, podejście systemowe, podejścia humanistyczne, podejście integracyjne. Skuteczność i ograniczenia psychoterapii opartych na tych podejściach. Łącznie minimum 150 godzin (co najmniej po 30g zapoznawania z każdym z tych podejść);
4. Teoria procesu terapeutycznego – min. 10 godzin;
5. Specyfika psychoterapii w różnych zaburzeniach (nerwicowych, osobowości, w psychozach, zaburzeniach afektywnych, uzależnieniach, chorobach somatycznych) i w różnych grupach wieku (dzieci, młodzież, dorośli, w wieku starszym). – min. 55 godzin;
6. Etyczna problematyka psychoterapii – min. 5 godzin.

Na obligatoryjne minimum 270 godzin kształcenia umiejętności składają się:

1. Nawiązywanie relacji.
2. Umiejętność określenia problemów pacjenta i ich uwarunkowań oraz celów psychoterapii i sposobów ich osiągania.
3. Umiejętność formułowania diagnozy w kategoriach aktualnej klasyfikacji zaburzeń.
4. Zawieranie kontraktu terapeutycznego.
5. Rozumienie wypowiedzi pacjenta.
6. Umiejętność konstruowania hipotez i ich weryfikowania.
7. Umiejętność interweniowania i sprawdzania trafności interwencji terapeuty.
8. Stosowanie oddziaływań adekwatnych do etapów procesu leczenia.
9. Ocena wpływu oddziaływań na zmiany zachodzące w pacjencie.
10. Rozumienie dynamiki grupowej i jej wykorzystywanie w prowokowaniu zmiany terapeutycznej.
11. Umiejętność prowadzenia psychoterapii grupowej.
12. Umiejętność prowadzenia sesji rodzinnych.